

โอวาทประจำเดือนเราะบีอุลเอาวัล

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อิบรอฮีม บิน อามิร อรรุหัยลีย์

แปลโดย : อุศนา พ่วงศิริ

ตรวจทานโดย : อัศรัน นิยมเดชา

ที่มา : เว็บไซต์ ดร.อิบรอฮีม อรรุหัยลีย์ www.al-rehaili.net

2015 - 1436

IslamHouse.com

كلمة شهر ربيع الأول

« باللغة التايلاندية »

د. إبراهيم بن عامر الرحيلي

ترجمة: حسنى فوانجسيري

مراجعة: عصران نيومديشا

المصدر: موقع الدكتور إبراهيم الرحيلي www.al-rehaili.net

2015 - 1436

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

โอวาทประจำเดือนเราะบิอูลเอาวัล

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอขอบคุณและสรรเสริญพระองค์สำหรับความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่มากล้นที่พระองค์ทรงประทานให้ อย่างไม่ขาดสาย และขอความสันติความจำเริญจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัดผู้เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ตลอดจนวงศ์วานมิตรสหายของท่าน และผู้ที่ยึดมั่นในแนวทางของท่าน ตราบจนวันสิ้นโลก

ที่จะกล่าวต่อไปนี้คือโอวาทเนื่องในเดือนเราะบิอูลเอาวัล ซึ่งจะได้แจกแจงว่าในเดือนนี้มีสิ่งใดที่มุสลิมต้องปฏิบัติเป็นพิเศษหรือไม่? รวมถึงอุตริกรรมต่างๆ ที่กระทำกันในเดือนนี้ โดยจะเริ่มด้วยการทำความรู้จักกับเดือนนี้อย่างพอสังเขป

เดือนเราะบิอูลเอาวัล

คือ เดือนที่สามตามปฏิทินฮิจเราะฮ์ศักราช มีชื่อเรียกว่า **เราะบิอูลเอาวัล** โดยสาเหตุที่เรียกว่าเอาวัล (เราะบิอูที่หนึ่ง) ก็

เพื่อให้แตกต่างจากเดือน **เราะบิอุษษานี** (เราะบิอุที่สอง) ซึ่งเป็นเดือนถัดไป

อัชชะบีตียฺ กล่าวว่่า “อัรเราะบิอุเป็นส่วนหนึ่งของปี ซึ่งสำหรับชาวอาหรับนั้นมีอยู่สองเราะบิอุด้วยกันคือ เราะบิอุที่เป็นชื่อเดือน และเราะบิอุที่เป็นชื่อฤดู (ใบไม้ผลิ) โดยเราะบิอุที่เป็นชื่อเดือนนั้น ก็คือสองเดือนที่อยู่ถัดจากเดือนเศาะฟัรฺไป ที่เรียกเช่นนี้ก็เพราะเดิมทีชื่อของเดือนทั้งสองนั้นถูกกำหนดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว (ฤดูใบไม้ผลิ) จึงให้คงเรียกเช่นนั้นแม้ต่อมาเดือนดังกล่าวจะตรงกับฤดูอื่นๆ ก็ตาม ทั้งนี้ เราจะเรียกเดือนทั้งสองนี้ว่าเราะบิอุลเอาวัล และเราะบิอุษษานี” (ตาญลุอะรูล เล่ม 21 หน้า 19)

อับู หะนีฟะฮฺ กล่าวว่่า “ฤดูหนาวซึ่งมีสองช่วงนั้น เราเรียกกันว่าเราะบิอุทั้งสอง โดยช่วงแรกคือเราะบิอุที่เป็นฤดูกาลของน้ำและฝน ส่วนช่วงที่สองเป็นเราะบิอุที่พืชผลต้นไม้ผลิดอกเบ่งบาน” ท่านยังกล่าวอีกว่่า “สำหรับชาวอาหรับนั้น ตลอดช่วงฤดูหนาวถือว่าเป็นเราะบิอุ เพราะเป็นฤดูที่มีน้ำค้าง” (ตาญลุอะรูล เล่ม 21 หน้า 19)

อภิปาตะสุทิมิบัญญัติให้ปฏิบัติในเดือนนี้

ผู้เขียนไม่เคยทราบเลยว่าในเดือนนี้มีอภิปาตะสุใดที่ต้องปฏิบัติเป็นการเฉพาะเจาะจง นอกเหนือจากสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำโดยทั่วไปในเดือนอื่นๆ ดังนั้น การเจาะจงละหมาด ถือศีลอด เชือดสัตว์ หรือการสาบานใดๆ ในลักษณะเฉพาะสำหรับเดือนนี้ จึงถือเป็นเรื่องอุตริกรรมทั้งสิ้น

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติโดยมิได้มีเจตนาเจาะจง แต่อาจตรงกับช่วงที่มีเวลาว่างพอดี หรือเพิ่งได้รับนิมิตความโปรดปรานใดๆ เป็นพิเศษในเดือนนี้จึงอยากที่จะกระทำความดีเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการละหมาด ถือศีลอด หรืออภิปาตะสุอื่นๆ เพื่อเป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮฺ เช่นนี้ก็ถือว่าไม่เป็นไร เพราะเขามีได้กระทำโดยมีเจตนาเจาะจงเดือนนี้เป็นารเฉพาะ แต่เป้าหมายของเขา คือ การชุกูรอขอบคุณอัลลอฮฺสำหรับความโปรดปรานที่พระองค์ทรงประทานให้ ซึ่งหากมีเวลาว่างหรือได้รับความโปรดปรานเช่นนี้ในเดือนอื่นๆ เขาก็จะปฏิบัติอย่างเดียวกันนี้

อุตริกรรมบางอย่างที่ปฏิบัติกันในเดือนนี้

ในจำนวนอุตริกรรมที่มักกระทำกันในเดือนนี้ก็คือ การจัดงานเฉลิมฉลองเมอลิดให้แก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

โดยเฉพาะในวันที่สิบสองของเดือน โดยเข้าใจกันว่าเป็นการ
แสดงออกถึงความยินดีและเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสที่เป็นวัน
เกิดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และยึดถือว่าการ
กระทำดังกล่าวเป็นการแสดงออกว่าเรานั้นรักท่านเพียงใด ยิ่ง
ไปกว่านั้น บางคนถึงกับเข้าใจว่าการไม่เฉลิมฉลองเมาลิดนั้น
เป็นการไม่ให้เกียรติท่าน และเป็นความบกพร่องต่อความรักที่
พึงมีต่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ซึ่งที่ถูกต้องแล้วก็คือ การจัดงานเฉลิมฉลองเมาลิดใน
วันที่สิบสองเดือนเราะบีอุลเอาวัล หรือแม้แต่วันหรือเดือน
อื่นๆ ก็ตามนั้น ถือเป็นเรื่องอูตริกรรมทั้งสิ้น

ซึ่งหลักฐานในเรื่องดังกล่าวมีดังนี้

หนึ่ง หลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺ ที่ระบุถึง
หน้าที่ของเราทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งใช้ และหลีกเลี่ยง
จากการทำบิดอะฮฺอูตริกรรม เช่น

1. คำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า

﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾

[النور: ๖๓] ﴿ ๖๓ ﴾

“ดังนั้น บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (มุหัมมัด) จงระวังตัวเถิด
ว่า พิณจะสุจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวด
นั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน” (อันนุร: 63)

ซึ่งแน่นอนว่าการจัดงานเมาลิดนั้นไม่ใช่คำสั่งของ
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยท่านเองไม่เคยบอกว่า
สิ่งนี้เป็นวาญิบหรือส่งเสริมให้กระทำแต่อย่างใด ทั้งนี้ ไม่มี
รายงานใดๆ จากท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นหะดีษเศาะฮีห
หรือแม้แต่หะดีษฎะอ์อีฟ (อ่อน)

ฉะนั้น การจัดงานเมาลิดจึงถือเป็นการกระทำที่ขัดกับ
คำสั่งใช้ของท่าน และเข้าข่ายพฤติกรรมอันตรายที่อัลลอฮฺทรง
เตือนไว้ในอายะฮฺข้างต้น ซึ่งจะนำไปสู่การประสบกับพิณะฮฺ
ต่างๆ และการลงโทษอันแสนสาหัส

คำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า ﴿ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ ﴾ นั้น อิบ
นุกะษีรฺ ได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้ “คือ พิณจะสุจะเกิดขึ้นในหัวใจ
ของพวกเขาในรูปของการปฏิเสธศรัทธา ความกذبกลอก หรือ
การลุ่มหลงไปกับคฤติกรรมต่างๆ” (ตัฟสีร์อิบนุกะษีร หน้า 136)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا ۗ ﴾ [المائدة: 3]

“วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวกเจ้า และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความกรุณาเมตตาของ ข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว” (อัล มาอิอะฮฺ: 3)

อิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุฮุม่า ได้อธิบายอายะฮฺข้างต้น ว่า “อัลลอฮฺได้ตรัสแก่ท่านนบี และบรรดาผู้ศรัทธาว่า พระองค์ ได้ทรงทำให้ศาสนาและศรัทธาของพวกเราสมบูรณ์แล้ว จึงไม่ จำเป็นต้องเพิ่มเติมสิ่งใดอีก เพราะทุกอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยไม่มีข้อบกพร่องใดๆ และพระองค์ทรงพอพระทัย และไม่ทรง โกรธเคืองอีก” (ตฟสีรุอิบนุกะษีร เล่ม 2 หน้า 12)

ทั้งนี้ การจัดงานเมาลิดนั้นไม่ใช่ส่วนหนึ่งของศาสนา ที่อัลลอฮฺทรงบัญญัติไว้แต่อย่างใด โดยอัลลอฮฺได้ทรงให้ศาสนา ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว จึงไม่ปรากฏหลักฐานใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ว่าจะในอัลกุรอานหรือสุนนะฮฺ จึงถือเป็นบิดอะฮฺอย่าง

แน่นอน หรือผู้ที่อุตริสิ่งนี้ขึ้นมาจะยอมรับข้อใดข้อหนึ่งจากสองข้อต่อไปนี้

- หากพวกเขาคิดว่าการจัดงานเมาลิดเป็นส่วนหนึ่งของบัญญัติศาสนาซึ่งอัลลอฮฺทรงทำให้สมบูรณ์แล้ว พวกเขาก็มีหน้าที่ต้องนำหลักฐานมายืนยันคำกล่าวอ้างนั้น
- หรือพวกเขายอมรับว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มิได้สั่งใช้ให้กระทำทั้งที่เรื่องดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของศาสนา หากเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าพวกเขากล่าวอ้างว่าอายะฮฺข้างต้นไม่ถูกต้อง และศาสนาในยุคของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นยังไม่สมบูรณ์ จึงต้องให้พวกเขาเพิ่มเติมการจัดงานเมาลิดเข้าไป เพื่อให้ศาสนามีความสมบูรณ์?

3. ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ » [رواه

البخاري ٢٤١/٣ ومسلم ١٣٢/٥]

“แท้จริงเวลาได้หมุนเวียนกลับสู่สภาพเดิมเหมือนวันที่อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินขึ้นมา” (บันทึกโดย อัลบุคอรี หะดีษเลขที่ 241 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 132)

ไม่มีข้อขัดแย้งใดๆ ในหมู่ผู้ละมาอ์ผู้ยึดมั่นในสุนนะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าการจัดงานเมอลิดนั้นเป็นสิ่งที่อุตริขึ้นมาใหม่ภายหลัง และไม่ปรากฏว่ามีการจัดงานดังกล่าวในสมัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือในยุคเศาะหาบะฮ์และบรรพชนสามรุ่นแรกที่มีความประเสริฐแต่อย่างใด เป็นสิ่งที่ประชาชาติอิสลามไม่เคยรู้จักจนกระทั่งพวก “อุบายดียูน” (ชีอะฮ์กลุ่มหนึ่ง) ได้อุตริมันขึ้นมา

พวกอุบายดียูนนี้คือกลุ่มคนที่แอบอ้างว่าสืบเชื้อสายมาจากลูกหลานของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา โดยพวกเขาเป็นผู้ก่อตั้งอาณาจักรฟาฏิมียะฮ์ (ฟาตีเมต์) ในอียิปต์ และริเริ่มการจัดงานเฉลิมฉลองเมอลิดในปลายศตวรรษที่สี่ของปีฮิจเราะฮ์ศักราช ดังที่อัลมุกริซียีได้บันทึกไว้ในหนังสือ “อัลคิฎีอฎ” ของเขาว่าบรรดาผู้นำของอาณาจักรฟาฏิมียะฮ์ได้จัดงานเฉลิมฉลองมากกว่ายี่สิบงานตลอดทั้งปี ซึ่งหนึ่งใน

เทศกาลเฉลิมฉลองที่พวกเขาอุทิศขึ้นนั้นก็คืองานเมาลิดนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นอกจากนี้ก็ยังมีงานเมาลิดอะดีบีน อปีฎอลิบ เมาลิดหะสัน เมาลิดหุเสน และเมาลิดฟาฎิมะฮุเราะฎียัลลออฮุอันฮุม (อัลคิฎอฎ เล่ม 1 หน้า 490)

เมื่อสรุปได้จากที่กล่าวมาว่างานเมาลิดนั้นปิดอะฮุที่อุตริขึ้นมาใหม่ การจัดงานดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่ถูกปฏิเสธและไม่ถูกยอมรับ ดังปรากฏหลักฐานจากหะดีษของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งผู้ที่กระทำก็จะได้ไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ หน้าซ้ำยังจะต้องได้รับโทษ ดังที่มีหลักฐานมากมายกล่าวถึงบทลงโทษของบรรดาผู้ที่กระทำอุตริกรรมที่ค้านกับสุนนะฮุของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

สอง การจัดงานฉลองเมาลิดโดยถือเป็นเรื่องศาสนา และเป็นการแสดงถึงความรักที่มีต่อท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น หากจะกล่าวว่าเศาะหาบะฮุ ตาบิอิน และบรรพชนยุคแรกไม่เคยรับรู้ว่ามีบัญญัตินี้อยู่ ก็เท่ากับเป็นการดูหมิ่นเกียรติและความรู้ของพวกเขาเหล่านั้น เป็นการกล่าวหาว่าพวกเขาบกพร่องในวิชาความรู้และความเข้าใจจึงไม่เคยพบ

หลักฐานในเรื่องนี้ ปล่อยให้คนยุคหลังมาค้นพบกันเองว่าการ
จัดงานเมอลิดนั้นมิบัญญัติไว้ในศาสนาและเป็นการแสดงออก
ถึงความรักที่มีต่อท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ในทางกลับกัน หากจะกล่าวว่าคุณท่านเหล่านั้นรู้ ทั้งที่
ปรากฏชัดว่าคุณท่านไม่เคยปฏิบัติเลย ก็เท่ากับเป็นการจาบ
จ้วงคุณท่านอีกเช่นกัน เพราะเป็นการกล่าวหาว่าคุณท่านนั้นรู้
แต่ไม่ปฏิบัติ และเท่ากับว่าคุณยุคหลังนั้นมีความกระตือรือร้นที่
จะปฏิบัติคุณงามความดีมากกว่า

ดังนั้น ผู้ที่อุตริงานเมอลิดขึ้นมาคงจะเข้าใจว่าตนเองนั้น
เหนือกว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ในแง่ของวิชาความรู้ หรือไม่ก็
เหนือกว่าคุณท่านในด้านการปฏิบัติอิบาดะฮ์ ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ถือ
เป็นความหลงผิดอย่างร้ายแรง และค้านกับหลักฐานที่บ่งชี้ว่า
บรรดาเศาะหาบะฮ์ตลอดจนบรรพชนยุคแรกนั้นมีความ
ประเสริฐยิ่งกว่าคนในยุคหลัง

สาม หากว่าการจัดงานเมอลิดที่อุตริขึ้นโดยพวกชีอะฮ์
อับยัดียูนซึ่งปกครองอาณาจักรฟาฏิมียะฮ์ในช่วงปลายศตวรรษ
ที่สี่นั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้องและควรปฏิบัติตาม ก็เท่ากับ

ว่าอัลลอฮฺทรงไม่ให้เกิดวิบัติประชาชาติผู้มีความประเสริฐอย่าง
เศาะหาบะฮฺ ตาบิอิน และผู้คนในยุคแรก ตลอดจนบรรดาอู
ละมาอ์ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่และปกป้องศาสนา โดยที่พระองค์ไม่
ทรงชี้แนะให้พวกท่านเหล่านั้นได้มีความรู้และได้ปฏิบัติความดี
นี้ ทั้งที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴾

[العنكبوت: 69]

“และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่อนเราจะชี้แนะ
แนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮฺ
ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย” (อัลอันกะบูต :69)

แต่พระองค์กลับไปให้ทางนำดังกล่าวแก่พวกอูบัยดียูน
ที่มาภายหลังจากสิ้นสุดยุคสมัยแห่งประชาชาติผู้มีความ
ประเสริฐไปแล้ว ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นต่างจากโลกนี้ไปโดยที่ไม่
เคยรู้ด้วยซ้ำว่ามีงานเฉลิมฉลองที่เรียกว่าเมาลิดบักญัตติไว้ใน
ศาสนาด้วย กลับกลายเป็นพวกชีอะฮฺอูบัยดียูนที่ได้มีโอกาสรู้
และได้ปฏิบัติ ยิ่งไปกว่านั้นยังเท่ากับว่าพวกอูบัยดียูนคือผู้ที่มี
ความเหมาะสมในการทำหน้าที่สืบทอดศาสนา และเท่ากับว่า

สิ่งที่บรรดาบรรพชนยุคแรกได้ปฏิบัติไว้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งนี้ย่อมเป็นเรื่องที่ผิดโดยไม่ต้องสงสัย และไม่มีมุสลิมคนใดจะกล่าวอ้างเช่นนั้นได้

สี่ การจัดงานเมาลิดนั้น เป็นสิ่งที่บรรดาอูลมะมาฮ์ผู้ทรงความรู้ทั้งหลายต่างปฏิเสธอย่างแข็งขันและตัดสินใจชัดเจนว่าเป็นอุกตริกรรม จึงจำเป็นที่เราจะต้องปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาเหล่านั้น ดังที่อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ [النساء : 115]

“และผู้ใดที่ฝ่าฝืนเราะฮฺหลังจากที่คำแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามแนวทางที่มีใช้ทางของบรรดาผู้ศรัทธานั้น เราก็มะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นที่กลับอันชั่วร้าย” (อันนิสาฮ์: 115)

ซึ่งอูลมะมาฮ์ผู้ยึดมั่นในแบบฉบับของศาสนาก็คือ บรรดาผู้ศรัทธาที่อัลลอฮฺได้ทรงแนะนำให้เราปฏิบัติตาม

แนวทางของพวกท่าน และทรงเตือนสําทับมิให้ออกจาก
แนวทางดังกล่าว และต่อไปนี้ก็คือส่วนหนึ่งจากคำพูดของอู
ละมาร์เกี่ยวกับเรื่องนี้

ชัยคุลอิสลาม กล่าวว่า “ส่วนการจัดงานฉลอง
เทศกาลที่ไม่ได้มีบัญญัติไว้ เช่น การเฉลิมฉลองในบางคำคืน
ของเดือนเราะบิอูลเอาวัลที่เรียกกันว่างานเมาลิด สิ่งนี้เป็นเรื่อง
อุตริกรรมซึ่งไม่มีชาวสะลัฟคนใดเคยกระทำหรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่
ส่งเสริมให้กระทำ” (มััจญมูอฺ อัลพะตาวา เล่ม 25 หน้า 298)

อัชชาฎิเบีย ได้กล่าวถึงสิ่งที่เป็นอุตริกรรมว่า “และหนึ่ง
ในนั้นก็คือการปฏิบัติกรงานโดยยึดรูปแบบหรือลักษณะเฉพาะ
เช่น การรวมตัวกันกล่าวซิกรุลลอฮฺโดยเปล่งเสียงออกมาอย่าง
พร้อมเพียงกัน การยึดถือเอาวันเกิดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม เป็นวันเฉลิมฉลองรื่นเริง และพฤติกรรมอื่นๆ ที่
ใกล้เคียงกันนี้” (อัลอิอติศอม เล่ม 1 หน้า 39)

อัลฟาเกฮานีย ได้กล่าวตอบผู้ที่ถามท่านเกี่ยวกับการ
จัดงานฉลองเมาลิดว่า “ฉันไม่เคยรู้เลยว่าการจัดงานเมาลิดนั้น
มีที่มาที่ไปในศาสนาไม่ว่าจะในอัลกุรอานหรือสุนนะฮฺ และไม่มี

ข้อมูลว่าอุละมาห์ท่านใดเคยปฏิบัติ ทั้งที่พวกเขาคือบุคคล ตัวอย่างในเรื่องศาสนาและการยึดมั่นในแนวทางของบรรพชนยุคแรก จึงถือเป็นอุตริกรรมอย่างไม่ต้องสงสัย เป็นเพียงสิ่งที่พวกว่างงานและพวกที่นิยมขึ้นชอบการดื่มกินอุตริขึ้นมาเท่านั้น” (อัลเมาริด ฟี อะมัล อัลเมาลิด หน้า 20-22)

อิบนุหะญูร กล่าวว่า “เรื่องการจัดงานเมาลิดนั้นเป็นบิดอะฮฺ และไม่มีรายงานใดระบุว่าบรรดาสะลัฟในยุคแรกได้เคยกระทำกัน” (อัลหาวิยฺ โดยอัลสะฮะญูฎียฺ เล่ม 1 หน้า 196)

อัลสะคอวิยฺ กล่าวว่า “ไม่เคยมีรายงานจากบรรดาสะลัฟในสามยุคแรกอันประเสริฐเกี่ยวกับการจัดงานเมาลิดเลย ทว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในภายหลัง” (อัลเมาริด อัลเราะวียฺ ฟี อัลเมาลิด อันนะบะวียฺ โดยมุลลา กอริยฺ หน้า 12)

อิบนุ อัลหาญญ์ กล่าวว่า “หากว่างงานเมาลิดที่จัดขึ้นนั้นมิได้มีเรื่องของเสียงเพลงและเครื่องดนตรีประกอบ แต่เป็นเพียงการจัดเตรียมอาหาร พร้อมเนี่ยตว่าเป็นการจัดงานเมาลิดแล้วเชิญชวนผู้คนมาร่วมรับประทานอาหารนั้น โดยไม่มีเรื่องอื่นๆ ที่ผิดหลักการศาสนา ก็ถือเป็นอุตริกรรมเพราะเนี่ยตดัง

กล่าว เนื่องจากเป็นการเพิ่มสิ่งใหม่เข้าไปในศาสนาโดยที่มิได้
เป็นการกระทำของบรรดาสะลัฟในยุคแรก ทั้งนี้ การปฏิบัติตาม
สะลัฟย่อมเป็นการสมควรและจำเป็นยิ่งกว่าการที่เราจะไปเพิ่ม
การเนี่ยตใดๆ ที่ค้านกับสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิบัติไว้เป็น
แบบอย่าง” (อัลมัดค็อล เล่ม 2 หน้า 11-12)

เชค अबดุลอะซีซ บิน บาซ กล่าวหลังจากที่ท่านได้ยก
หลักฐานที่ห้ามกระทำอุตริกรรมว่า “จากที่กล่าวมาทั้งหมดคง
เป็นที่ชัดเจนดีแล้วสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาและมุ่งหวังที่จะค้นหา
สัมฤทธิ์ธรรมความถูกต้องด้วยใจที่เป็นธรรม ว่าการจัดงานเฉลิม
ฉลองเมาลิดนั้นไม่ได้มีบัญญัติไว้ในศาสนาอิสลาม แต่เป็นอุตริ
กรรมที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้กำชับให้เราละทิ้งและ
ออกห่าง จึงไม่สมควรอย่างยิ่งที่ผู้มีสติปัญญาจะหลงคล้อยตาม
เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ผู้คนปฏิบัติกันอย่างมากมายทั่วทุกมุมโลก
เพราะแท้ที่จริงแล้วสัมฤทธิ์ธรรมความถูกต้องไม่ได้วัดกันที่จำนวน
ของผู้ปฏิบัติว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด แต่สิ่งที่เป็นเครื่องตัดสิน
คือตัวบทหลักฐานตามบทบัญญัติศาสนาต่างหาก” (มััจญมุอ
พะตาวา เชคบินบาซ หน้า 1183)

ห้า ความรักและการเทิดทูนท่านนบี คือลัทธิลุลลุอะ
ลัทธิวะสัลลัม เป็นหนึ่งในรากฐานหลักที่สำคัญของศาสนา โดย
ศรัทธาจะยังคงไม่สมบูรณ์หากขาดสิ่งนี้ไป ดังปรากฏในหะดีษ
ซึ่งรายงานโดยท่านอนัส เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี
คือลัทธิลุลลุอะลัทธิวะสัลลัม กล่าวว่

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »

[رواه البخاري برقم 10 ومسلم برقم 49]

“คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะยังไม่ศรัทธาอย่างสมบูรณ์
จนกว่าฉันจะเป็นที่รักแก่เขายิ่งกว่าบิดาของเขา ลูกของเขา
และมนุษย์ทั้งหมด” (บันทึกโดย อัลบุคอรีห์ หะดีษเลขที่ 10 และ
มุสลิม หะดีษเลขที่ 49)

ทั้งนี้ แก่นแท้ของความรักที่มีต่อท่านนบี คือลัทธิลุลลุอะ
ลุลลุอะลัทธิวะสัลลัม คือการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของท่าน และหลีกเลี่ยง
ห่างจากสิ่งที่ท่านห้าม มิใช่การปฏิบัติในสิ่งที่ท่านห้าม แล้วพร่ำ
บอกร่ำทำไปเพราะรักท่าน

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ [آل عمران: 31]

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน” (อาลอิมรอน: 31)

ในอายะฮ์นี้พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่ยังบอกว่ายานั้นรักพระองค์ก็คือการเชื่อฟังท่านเราะสูล คืออัลลิลล่อฮุอะลยฮิวะสัลลัม ปฏิบัติตามแบบฉบับของท่าน และรักท่านนั่นเอง

อัสซาฟีย์ กล่าวว่า

نَعَصِي الْإِلَهَ وَأَنْتَ تَزْعُمُ حُبَّهُ هَذَا لَعْمَرِي فِي الْقِيَاسِ بَدِيْعٌ
لَوْ كَانَ حُبُّكَ صَادِقًا لَأَطَعْتَهُ إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يُحِبُّ مُطِيعٌ

คุณฝ่าฝืนพระเจ้าแต่กลับอ้างว่ารักพระองค์
มันช่างเป็นเรื่องที่น่าแปลกใจเสียนี้กระไร
หากคุณรักจริงคุณต้องเชื่อฟังพระองค์สิ
เพราะคนเรานั้นย่อมเชื่อฟังคนที่เรารัก

หก อีกเหตุผลหนึ่งที่กลุ่มคนซึ่งอุตริงานเมาลิดมักยกขึ้นมาอ้างก็คือ การจัดงานเมาลิดนั้นเมื่อใช้สติปัญญาพิจารณาดูแล้วจะพบว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อท่านนบี คืออัลลิลล่อฮุอะลยฮิวะสัลลัม

ความคิดเช่นนี้ถือเป็นการเปิดช่องให้มีการอุทริสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาอีกมากมาย ตามแต่ที่สติปัญญาจะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม และเมื่อเป็นเช่นนั้นก็อาจจะมีบางคนคิดจัดงานเฉลิมฉลองเพื่อรำลึกถึงชัยชนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในสงครามบะดร์ อีกคนก็อาจจะเลือกฉลองกับชัยชนะในสงครามอุหุด ในขณะที่อีกหลายต่อหลายคนก็อาจจะเลือกฉลองกับชัยชนะในสงครามค็อนดัก วันพิชิตมักกะฮ์ หรือสงครามหุญญะ

ในขณะที่บางคนอาจมีความคิดว่าคงเป็นการดีกว่าหากจะจัดงานฉลองเนื่องในวันที่ท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งบางคนก็อาจจะแย้งว่าวันที่ท่านประกอบพิธีหัจญ์น่าจะเหมาะสมกว่า เพราะเป็นวันที่ประชาชาติของท่านร่วมเป็นสักขีพยานยืนยันว่าท่านได้ทำหน้าที่ของท่านอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว เป็นเช่นนี้เรื่อยไป เพราะสิ่งที่สติปัญญาคิดว่าดีนั้นไม่มีที่สิ้นสุด แล้วเราควรที่จะปฏิบัติตามความคิดของกลุ่มใด? และสติปัญญาของผู้ใดเล่าที่จะเป็นเกณฑ์ตัดสินเรื่องศาสนา? ดังนั้น เมื่อผู้ที่ยึดสติปัญญาขัดแย้งเห็นต่างกันโดยไม่มีข้อยุติ พวกเขา ก็จะตระหนักว่าสิ่งที่เป็นตัวตัดสินชี้ขาดอย่างแท้จริงก็คือการกลับไปหาและยึดมั่นในสุนนะฮ์นั่นเอง

ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ เป็นหลักฐานอันชัดเจนว่า การจัดงานเมาลิดนั้นเป็นสิ่งที่หะรอมในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะทำคนเดียว ทำเป็นกลุ่ม และไม่ว่าจะมีการอ่านอัลกุรอาน กล่าวบทกลอนสรรเสริญท่านนบี หรือจัดเลี้ยงอาหารประกอบด้วยหรือไม่ก็ตาม และที่เลวร้ายที่สุดก็คือ สิ่งหะรอมต้องห้ามต่างๆ ที่มีขึ้นในงาน เช่น การร้องรำทำเพลง หรือการปะปนกันระหว่างบุรุษสตรี ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งต้องห้าม งานเมาลิดหลายๆ งานก็รวมเอาทั้งอุตริกรรมและสิ่งต้องห้ามเข้าด้วยกัน กระทั่งว่าการจัดงานเมาลิดในหลายประเทศกลายเป็นช่องทางให้ผู้คนกระทำสิ่งที่หะรอม ภายใต้ชื่องานเฉลิมฉลองเมาลิดนบีซึ่งอ้างว่าจัดขึ้นเพื่อแสดงออกถึงความรักและการเทิดทูนท่าน

วัลลอฮุอะอฺดุลัม

وصلی اللہ وسلم علی عبده ونبیه محمد،
وعلی آله وصحبه أجمعین

ที่มา

<http://al-rehaili.net/rehaili/index.php?page=article&action=article&article=25>